GENERALITAT VALENCIANA
Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats

PROVA D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBA DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

sistema universitari valencià

CONVOCATÒRIA: ORDINÀRIA 2026 (extra)	CONVOCATORIA: ORDINÀRIA 2026 (extra)
ASSIGNATURA: Arts Escèniques	ASIGNATURA: Artes Escénicas

BAREM DE L'EXAMEN:

1. Visionament del vídeo: **2 punts** (**1.a.** Descripció, **1 punt / 1.b.** Anàlisi del missatge, **1 punt)**
2. Exercici corporal: **1 punt.**
3. Definició de dos conceptes i un procés: **2 punts** (**3.a.** Cada concepte, **0,5 punts. 3.b.** Explicació del procés, **1 punt**)
4. Tendència Escènica: **1 punt**.
5. Fragment d'una obra teatral: **4 punts** (**5.a.** Sinopsi i tema, **1 punt / 5.b.** Anàlisi del fragment, **1 punt /5.c.** Proposta escènica, **2 punts**)

BAREMO DEL EXAMEN:

1. Visionado del vídeo: **2 puntos** (**1.a.** Descripción, **1 punto / 1.b.** Análisis del mensaje, **1 punto/**
2. Ejercicio corporal: **1 punto.**
3. Definición de dos conceptos y un proceso: **2 puntos**. (**3.a.** Cada concepto, **0,5 puntos**/ **3.b.** Explicación de un proceso, **1 punto)**
4. Tendencia escénica: **1 punto.**
5. Fragmento de una obra teatral: **4 puntos** (**5.a.** Sinopsis y temas principales, **1 punto** / **5.b.** Análisis del fragmento, **1 punto/ 5.c.** Propuesta escénica, **2 puntos**)

TEXT EN VALENCIÀ

1. **Visionament del vídeo.**
   Visioneu un fragment de 'La canción del pueblo' del musical *Los Miserables* (adaptació de la novel·la de Víctor Hugo). Producció original adaptada per Trevor Nunn i John Caird. Coreògraf Michael Ashcroft. Dirigida per Laurence Connor i James Power. Teatre Lope de Vega de Madrid. 2011.
   (El vídeo s'inicia uns segons abans i finalitza uns segons més tard. El fragment del visionament és el que coincideix amb el text transcrit i traduït.)

Text del fragment:

GAVROCHE – Escolteu-me tots. El general Lamarque, ha mort.

ENJOLRAS – Lamarque ha mort. Lamarque, la seua mort és l'arenga [discurs] final al poble fidel. Ha mort. Aquest és el nostre senyal. Això encén la ira i es pot estendre. Una llum s'ha apagat, però torna a brillar. Aquests ciris del dol s'encendran. Una gran barricada ens serveix Lamarque. No hi ha volta arrere. Hui estem alegres, volem lluitar. Conquerim els carrers, guanyem París. Amb un crit feliç els farem cantar. Els farem guanyar.
Canta el poble la seua cançó, res el pot detenir, aquesta és la música del poble i no es deixa sotmetre. Si en bategar el teu cor sents el ressò del tambor és que el futur naixerà quan isca el sol.

COMBEFERRE – T'uniràs a la nostra causa, vine i lluita al meu costat. Després d'aquesta barricada hi ha un demà per viure. Si som esclaus o lliures depén de tu.

POBLE – Canta el poble la seua cançó. Res li pot detenir. Aquesta és la música del poble i no es deixa sotmetre. Si en bategar el teu cor, sents el ressò del tambor, és que el futur naixerà quan isca el sol.

FEUILLY – Venen disposat a combatre. Hi ha una lluita per guanyar. Molts hui moriran. Estàs disposats a vessar la teua sang als carrers de França per la llibertat?

POBLE – Canta el poble la seua cançó. Res li pot detenir. Aquesta és la música del poble i no es deixa sotmetre. Si en bategar el teu cor, sents el ressò del tambor, és que el futur naixerà quan isca el sol.

1.a. Descriu l'acció i els elements que apareixen en el fragment.

1.b. Interpreta el missatge que es transmet en el fragment a partir de l'anàlisi de la relació que s'estableix entre els personatges i amb l'espai.

Los Miserables, Teatre Lope de Vega de Madrid, 2011.

2. **Explica un exercici corporal realitzat a l'aula en què s'haja treballat la relació del cos amb l'espai.** Descriu la dinàmica de treball i reflexiona sobre la manera com aquesta pràctica contribueix a l'adquisició d'habilitats per a l'escena.

3. **Respon a les qüestions següents:**

   3.a. Defineix els conceptes següents:
   - Conflicte
   - Projectar la veu

   3.b. Explica el procés d'adaptació d'un text

4. **Expliqueu les característiques principals del teatre de l'absurd.**

5. **Tria un dels dos fragments (*Èdip rei / Medea*)**
   Respon als punts següents:

   5.a. Redacta la sinopsi de la trama i especifica els temes principals que planteja l'obra.

   5.b. Analitza el fragment: espai, temps, personatges i conflicte.

   5.c. Fes una interpretació personal del fragment a partir de l'anàlisi i desenvolupa'n una proposta escènica. Acompanya la interpretació d'un esbós per presentar la proposta espacial i/o de vestuari.

ÈDIP REI

Sòfocles
Traducció de Joan Castellanos. La Magrana, 2022

ÈXODE

CREONT: Ja n'hi ha prou de plorar. Entra ja dins de casa.

ÈDIP: Em cal obeir, encara que no m'agradi.

CREONT: Tot el que es fa en el seu temps és bo.

ÈDIP: Vols saber en quines condicions marxaré?

CREONT: Parla, i ho sabrem quan t'haguem escoltat.

ÈDIP: Vull que em facis portar fora del país.

CREONT: Em demanes una cosa que depèn del déu.

ÈDIP: Per als déus, jo soc l'home més odiós.

CREONT: Així, doncs, ben aviat coneixeràs la seva voluntat.

ÈDIP: Hi estàs, doncs, d'acord?

CREONT: No m'agrada parlar inútilment d'allò que no penso.

ÈDIP: Treu-me d'aquí ara mateix.

CREONT: Vine i deixa les teves filles.

ÈDIP: No, no me les treguis.

CREONT: No vulguis sempre guanyar en tot: les victòries no t'han acompanyat pas sempre en la teva vida.

(*L'esclava s'emporta les dues filles i Creont acompanya Èdip dins del palau.*)

COR: Habitants de Tebes, la nostra pàtria, mireu-lo, aquest és Èdip, aquell que desxifrava els enigmes més famosos, aquell que era l'home més poderós, la sort del qual era vista no sense enveja pels ciutadans: a quin tràngol de terribles infortunis ha arribat. És l'últim dia de la vida el que ha de considerar qualsevol mortal i ningú no pot ésser tingut per feliç; abans de passar el terme de la seva existència sense haver patit cap pena.

MEDEA

Eurípides

Traducció d'Àngela Carramiñana de l'obra d'Eurípides. La Magrana, 2022

EPISODI II

JÀSON. ¿Saps que canviaràs de parer pel que fa als teus desigs i semblaràs més assenyada? Que les riqueses no et semblin mai penoses ni et pensis ser desafortunada si tens una bona fortuna.

MEDEA. Insulta'm, perquè tu tens una protecció, però jo, abandonada, seré expulsada d'aquest país.

JÀSON. Tu mateixa t'ho has triat, no acusis ningú més.

MEDEA. ¿Què t'he fet? ¿És que m'he casat i t'he traït?

JÀSON. Has llançat malediccions impies contra els sobirans.

MEDEA. També de casa teva seré una maledicció.

JÀSON. Prou. Ja no discutiré més amb tu d'aquests assumptes. Però, si vols per als infants i per al teu exili rebre qualsevol ajut de les meves riqueses, digues-ho. Estic disposat a donar-te-les amb la mà generosa i a enviar contrase-nyes als meus hostes perquè et tractin bé. Si no acceptes aquests favors ets ben boja, dona. Calmant la teva ira, hi sortiràs guanyant molt més.

MEDEA. No, no farem servir els teus hostes, ni t'acceptaríem cap oferiment; guarda-te'ls, perquè els presents d'un home malvat no tenen cap utilitat.

JÀSON. Tanmateix pren les divinitats per testimonis, que estic ben disposat a ajudar-vos en tot, tant tu com els teus fills. A tu els oferiments no t'agraden, sinó que amb el teu entossudiment refuses els amics. Així agregues més les teves penes.

MEDEA. (Amb gest despectiu) Ves-te'n, que ja et deu agafar enyorament per la nova esposa, tritant tant fora de palau, lluny de la teva mirada. Festeja-la, que potser – i resultarà que ho dic a un déu– celebraràs un casament amb tanta pompa que te'n penediràs. (Jàson se'n va)

TEXTO EN CASTELLANO

1. Visionado del vídeo. Visionado de un fragmento 'La canción del pueblo' del musical *Los Miserables* (adaptación novela de Víctor Hugo). Producción Original adaptada por Trevor Nunn y John Caird. Coreógrafo Michael Ashcroft. Dirigida por Laurence Connor y James Power. Teatro Lope de Vega de Madrid. 2011.
(El vídeo se inicia unos segundos antes y finaliza unos segundos más tarde. El fragmento del visionado es el que coincide con el texto transcrito.)

Texto del fragmento:

GAVROCHE: Escuchadme todos. El general Lamarque, ha muerto.

ENJOLRAS: Lamarque murió. Lamarque, su muerte es la arenga [discurso] final al pueblo fiel. Murió. Esa es nuestra señal. Eso enciende la ira y se puede extender. Una luz se apagó, pero vuelve a brillar. Esas velas del duelo se van a encender. Una gran barricada nos sirve Lamarque. No hay vuelta atrás. Hoy estamos alegres, queremos luchar. Conquistemos las calles, ganemos París. Con un grito feliz les haremos cantar. Les haremos ganar.
Canta el pueblo su canción, nada le puede detener, esta es la música del pueblo y no se deja someter. Si al latir tu corazón oyes el eco del tambor es que el futuro nacerá cuando salga el sol.

COMBEFERRE: Te unirás a nuestra causa ven y lucha junto a mí. Tras esta barricada hay un mañana que vivir. Si somos esclavos o libres depende de ti.

PUEBLO: Canta el pueblo su canción. Nada le puede detener. Esta es la música del pueblo y no se deja someter. Si al latir tu corazón, oyes el eco del tambor, es que el futuro nacerá cuando salga el sol.

FEUILLY- Ven dispuesto a combatir. Hay una lucha que ganar. Muchos hoy van a morir. ¿Estás dispuestos a derramar tu sangre en las calles de Francia por la libertad?

PUEBLO- Canta el pueblo su canción. Nada le puede detener. Esta es la música del pueblo y no se deja someter. Si al latir tu corazón, oyes el eco del tambor, es que el futuro nacerá cuando salga el sol.

1.a. Describe la acción y los elementos que aparecen en el fragmento.

1.b. Interpreta el mensaje que transmite el fragmento a partir del análisis de la relación que se establece entre los personajes y con el espacio.

Los Miserables, Teatro Lope de Vega de Madrid, 2011

2. Explica un ejercicio corporal realizado en el aula donde se haya trabajado la relación del cuerpo con el espacio. Describe la dinámica de trabajo y reflexiona sobre la manera en que esta práctica contribuye a la adquisición de habilidades para la escena.

3. Responde las siguientes preguntas:

3.a. Define los siguientes conceptos:

- Conflicto
- Proyectar la voz

3.b. Explica el proceso de adaptación de un texto

4. Describe las características principales del teatro del absurdo.

5. Elige uno de los dos fragmentos (*Edipo Rey/ Medea*).
Responde a los siguientes puntos:
5.a. Redacta la sinopsis de la trama y especifica los temas principales que plantea la obra.
5.b. Analiza el fragmento: espacio, tiempo, personajes y conflicto.
5.c. Realiza una interpretación personal del fragmento a partir del análisis y desarrolla una propuesta escénica. Acompaña la interpretación de un boceto para presentar la propuesta espacial y/o de vestuario.

EDIPO REY
Sófocles

Traducción de Luis Gil de la obra de Sófocles. Epub Libre. Editor digital: Titivillus. 2016

CREONTE: Basta ya de lágrimas. Entra en palacio.

EDIPO: He de obedecerte, aunque no sea de mi agrado.

CREONTE: Todo está bien en su debido momento.

EDIPO: ¿Sabes bajo qué condición entraré?

CREONTE: Dilo y lo sabré cuando lo haya escuchado.

EDIPO: Que me envíes fuera de esta tierra.

CREONTE: Me pides algo que sólo el dios puede conceder.

EDIPO: Pero he incurrido en el mayor aborrecimiento de los dioses.

CREONTE: Por eso pronto obtendrás tu petición.

EDIPO: ¿Consientes entonces en ello?

CREONTE: Lo que no sé no suelo asegurarlo en vano.

EDIPO: Retírame, pues, ya de aquí.

CREONTE: Echa a andar entonces, y suelta a tus hijas.

EDIPO: No, por lo menos no me quites a éstas.

CREONTE: No quieras imponer tu voluntad en todo. Pues incluso aquello donde la impusiste no te ha acompañado toda tu vida.

(Edipo y los suyos se dirigen lentamente a palacio).

CORIFEO: ¡Oh, habitantes de mi patria Tebas! Mirad: ése es Edipo, que resolvió aquellos famosos enigmas y fue hombre de grandísimo poder, cuya fortuna, ¿qué ciudadano no miraba con envidia? ¡En qué mar embravecida de horrendas desgracias ha caído! De suerte que, cuando se es mortal, se debe mirar y observar el postrer día y no juzgar a nadie feliz hasta que no haya franqueado el límite de su vida sin haber sufrido cosa dolorosa alguna.

MEDEA

Eurípides

Tragedias, Medea, Editorial Edaf. Prólogo de Carles García Gual. 2006

JASÓN ¿Quieres hacer votos contrarios, y parecerás más prudente? No pienses jamás que los bienes son molestos, ni te tengas por infeliz cuando eres afortunada.

MEDEA Insúltame, que aquí tienes un refugio, y yo huiré abandonada.

JASÓN Tú misma lo has elegido; no acuses a nadie.

MEDEA ¿Y qué recurso me queda? ¿Casarme con otro y hacerte traición?

JASÓN Proferir impías maldiciones contra los reyes.

MEDEA Y a mí me maldicen también en tu palacio.

JASÓN No pasaré más adelante. Si para ti o para tus hijos quieres aceptar algún socorro mío, dilo; pronto estoy a darte con generosidad lo que desees y encargar a los que te den hospitalidad que te traten bien. Y si lo rehusas, ¡oh mujer!, obrarás neciamente; si aplacas tu ira, ganarás mucho más.

MEDEA Ni me hospedarán tus amigos, ni recibiré nada, ni nada me darás, que los dones de hombre malvado nunca aprovechan.

JASÓN Pues yo pongo a los dioses por testigos de que soy capaz de hacer todo linaje de sacrificios por ti y por tus hijos; pero sin duda no te agradan los bienes, sino que, contumaz, rechazas a los que te aman, de lo cual has de arrepentirte.

MEDEA Vete, que ya no puedes vivir separado de tu nueva esposa, ni estar tanto tiempo lejos de su palacio. Cásate con ella; quizá, si los dioses lo permiten, celebrarás un himeneo que rechazarás más adelante. […]